

بررسی ارتباط پروتئین P₅₃ در سرم و ادرار بیماران با سرطان سلولهای ترانزیشنال مثانه

* محمد رضا دارابی^۱ MD، ناصر طیبی میبیدی^۲ MD، داود عرب^۳ MD

^۱ دانشیار اورولوژی، ^۲ استادیار پاتولوژی، ^۳ رزیدنت اورولوژی

تاریخ دریافت: ۸۵/۲/۲۴ - تاریخ پذیرش: ۸۵/۵/۳

خلاصه

مقدمه: ژن P₅₃ یک ژن سرکوب کننده تومور باشد که در ۵۰٪ تومور های انسانی دچار موتاسیون می شود. هدف این مطالعه ارزیابی ارتباط بین وضعیت پروتئین P₅₃ در بافت، سرم و ادرار بیماران مبتلا به سرطان سلول ترانزیشنال مثانه می باشد.

روش کار: این مطالعه توصیفی در سال ۸۵ - ۱۳۸۴ در درمانگاه بیمارستان امام رضا (ع) مشهد انجام شده است. ۳۹ بیمار که هیچ گونه شیمی درمانی و رادیوتراپی دریافت نکرده بودند و سابقه بیماریهای سیستم ایمنی نداشتند مورد مطالعه قرار گرفتند. پروتئین P₅₃ در سرم و ادرار به روش الایزا و در بافت به روش ایمونوهیستوشیمی از کلیه بیماران اندازه گیری شد. مشخصات فردی، نتایج آزمایشگاهی در پرسشنامه جمع آوری و با استفاده از آمار توصیفی و جداول توزیع فراوانی پردازش شد.

نتایج: پروتئین P₅₃ در بافت ۲۹ بیمار (۷۴/۴٪) وجود داشت. پروتئین P₅₃ به ترتیب در ۲۰ و ۲۷ مورد (۵۱/۳٪ و ۶۹/۲٪) از نمونه های سرم و ادرار بیماران مبتلا به تومور مثانه بافت شد. میانگین سطح سرمی و ادرار P₅₃ در بیمارانی که P₅₃ بافتی مثبت داشتند به ترتیب ۱/۴۵ U/ml و ۲/۲۷ U/ml بود که به طور قابل توجه بالاتر از میانگین سطح سرمی و ادراری P₅₃ بیمارانی بود که P₅₃ بافتی منفی داشتند. از بیست بیمار که پروتئین P₅₃ سرم آنها مثبت بود، ۱۸ بیمار (۹۰٪) پروتئین P₅₃ در بافت مثبت داشتند و تنها در دو بیمار (۱۰٪) پروتئین P₅₃ بافت منفی بود که از لحاظ آماری قابل توجه نبود. از ۱۹ بیمار که سطح سرمی P₅₃ منفی بود ۸ بیمار (۴۳٪) در بافت آنها منفی بود و ۱۱ بیمار (۵۸٪) پروتئین P₅₃ مثبت در بافت تومورال داشتند. از ۲۷ بیمار که سطح ادراری آنها از لحاظ پروتئین P₅₃ مثبت بود، ۲۵ بیمار (۹۳٪) دارای پروتئین P₅₃ مثبت در بافت و ۲ بیمار فاقد پروتئین P₅₃ در بافت تومور مثانه شان بود. از لحاظ آماری ارتباط قوی بین وجود پروتئین P₅₃ در بافت و درجه آسیب شناسی تومور وجود داشت. (p=۰/۰۵) ولی چنین ارتباطی بین وجود پروتئین P₅₃ در سرم و ادرار و درجه سرطان مشاهده نشد.

نتیجه گیری: در این مطالعه یک ارتباط قوی بین افزایش ظهور پروتئین P₅₃ در بافت و پروتئین P₅₃ در سرم و ادرار بیماران با تومور TCC مثانه وجود داشت. بنابراین پروتئین P₅₃ هم در سرم و هم در ادرار بیماران با تومور TCC مثانه قابل تشخیص بوده و دارای دقت تشخیصی بالایی برای مشخص کردن وضعیت ژن P₅₃ در بیماران مبتلا به TCC مثانه می باشد.

کلمات کلیدی: ژن P₅₃، سرطان مثانه، آنتی بادی P₅₃، تومور مثانه، ایمونوهیستوشیمی

* مشهد - بیمارستان امام رضا (ع) - بخش اورولوژی - نویسنده رابط

تلفن: ۸۵۴۳۰۳۱